

A. C. D. Petersen: Det gaar altid saaledes, at naar et Menneske først er blevet blodtørstigt, er det ikke nemt at tilfredsstille ham. Jeg kan stadig ikke forstaa, at man ikke kan se, at det ikke er Raagerne, der gør Skade, men at de yder en Slags Sanitetsarbejde, hvorved de vel gør Skade, men en Skade, som dog er mindre end den Skade, som vilde opstaa, hvis de Skadedyr, som Raagerne tager, fik Lov til at husere. Det er dette, som de ærede Medlemmer, der er saa ivrige Modstandere af Raagerne, fuldstændig glemmer. Jeg vil minde om, at det danske Landbrug fører en Kamp mod adskillige Fjender, f. Eks. Tidslerne. Det er givet, at naar man vil benytte det mest effektive Middel mod denne Plage, sender man efter en Regnvejrsdag sin Arbejdsstyrke ud over Markerne, og den trækker Tidslerne op med Rode. Det er en effektiv Behandling, en Fremgangsmaade, der gavner, men sikkert er det, at Markerne ser ikke godt ud bagefter. Alligevel er Skaden sikkert mindre, end den vilde være, hvis Tidslerne fik Lov til at florere. Det, som Raagerne gør, er det samme paa en anden Maade; de gør et Saneringsarbejde overfor den ulykkebringende Indfyldelse af visse Skadedyr, idet Raagerne optræder som en Slags Sanitetstropper, der ødelægger disse Skadedyr. Det er derfor fejlagtigt at tillægge Sanitetstropperne Skylden for den Skade, de gør i Landbrugets velforstaaede Interesse.

Naar det ærede Medlem Hr. Svend Nielsen med megen Sagkundskab talte om den Stemning, man kunde komme i, naar man sad paa en Grøftkant og havde nydt et tilstrækkeligt Antal danske Dramme, kan jeg ikke følge ham deri. Min Stemning er ikke betinget af at sidde paa en Grøftkant og faa danske Dramme, men jeg skal indrømme det ærede Medlem, at det er muligt, han kan komme i en saadan Stemning, naar han faar et tilstrækkeligt Antal danske Dramme.

Jeg er enig med den højtærede Landbrugsminister i, at det er mærkværdigt, at de forskellige Talere fra tre Partier staar frem og siger, at den gamle Raage Lov trænger til en Ændring, fordi den har virket daarligt, for derved beskylder de jo Amtsraadene for at have svigtet de Krav, Befolkningen maa kunne stille til dem. Hvis Folk fremsætter velbegrundede Krav til et Amtsraad om, at der skal træffes Foranstaltninger for at hemme Raagekolonierne i deres Udvikling, skulde det være et underligt Amtsraad, der trods velbegrundede Klager over den Skade, Raagekolonierne gør, intet vilde gøre. Er det saadanne Amtsraad, man har i Holbæk

og Randers Amter? Jeg finder, at der i disse Udtalelser ligger en ret graverende Anklage mod Amtsraadene. Jeg kan ikke tro, at Forholdene ligger saaledes. Jeg tror, at de Herrer har ladet sig bevæge af den overfladiske Skade, som de ser Raagerne gøre, medens de glemmer, at Raagerne samtidig gør et nyttigt Arbejde. Det ærede Medlem Hr. Svend Nielsen talte ogsaa om, at det var et sørgeligt Syn at se de nytilsaaede Marker raseret af Raager og Kartoffelmarker, hvor Kartofflerne var pillet op, men hvad enten nu denne Sæd og disse Kartoffler bliver pillet op af Raagerne og derved ødelagt eller den bliver ødelagt nede i Jorden af Larver, gør dog ikke nogen væsentlig Forandring i Henseende til Skaden.

Naar det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen talte om, at han gerne vilde levere nogle Raager over til Fyn, skal jeg dertil sige, at naar vi faar en lignende Plage paa vor Egn af Knoporme, som vi havde det Aar, jeg talte om før, tror jeg, vi vil være særdeles taknemmelige overfor det ærede Medlem, hvis han vil være Leverandør af et passende Antal Raager, og jeg skal til den Tid være villig til at modtage Tilbud om Levering og Pris fra det ærede Medlem.

Jeg vil slutte med at sige, at jeg, som den højtærede Landbrugsminister allerede forudsatte, skal være villig til i Udvalget at være med til at udforme Loven, saa den kan blive saa gavnlig som muligt, men jeg vil ikke være med til at udforme Loven saaledes, at den fører til en Udryddelseskrig mod en af vore Fuglearter, som ogsaa har sin Værdi i det danske Landskab.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Svend Nielsen: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i Lovene Nr. 39 af 24. Marts 1899 og Nr. 101 af 22. April 1904 om Tilvejebringelse af Jordlodder for Landarbejdere.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 5051; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 4282).